

1. Thomas Korsgaard: Lasagne

Novellen er fra samlingen Tyverier fra 2019. Thomas Korsgaard (f. 1995) er dansk forfatter.

I indkørslen kan han pludselig ikke finde ud af at gå op til hoveddøren. Huset er meget mindre i virkeligheden. Det ligger på en ensrettet parcelhusvej i udkanten af byen. Alle husene er mere eller mindre nybyggede og har den samme gråpudsede facade. Det havde været bedre med lilla eller limegrøn eller lyserød. Noget, der skreg lidt af alle deres højbede og hynder. Han bliver pludselig i tvivl, om det overhovedet er det rigtige hus. Så finder han postkassen. Han tænder en cigaret og piller ved klistermærket med de to navne.

"Dav, Rasmus," siger en stemme bag ham. Det er Daniel, som kommer gående ude fra vejen med en indkøbspose i den ene hånd. En pose gratineringsost og et blåt skruelåg på en dansk vand stikker op af den.

"Står du lige og roder lidt i vores postkasse?" spørger han. Rasmus er ikke sikker på, om det er for sjov.

"Jeg kiggede bare," siger Rasmus og klør sig under skjortearmet.

"Det er bare en ganske almindelig postkasse."

"Ja," siger Rasmus og følger efter Daniel op mod hoveddøren. Kabinékufferten rasler og hakker, når den kører over revnerne i fliserne.

"Det er et dejligt hus, I har fået," siger Rasmus.

"Ja," siger Daniel og skubber døren ind. Rasmus tager et sidste sug og kaster cigaretskoddet ned på fliserne.

"Er du sød at samle det op?" siger Daniel inde fra entreen.

"Det var ikke for at være uhøflig."

"Det er bare træls at have liggende."

Rasmus bøjer sig, tager skoddet og kommer det i lommen.

Inde i entreen peger Daniel på et sted ved siden af en kommode, hvor Rasmus kan stille kufferten fra sig. Han trækker halstørklædet af og hænger det og jakken op på en knage. I kufferten finder han rødvinen, som han købte.

"Laura!" råber Daniel og går ind i køkkenet med indkøbsposen til hende. "Du har besøgt!"

"Jeg kan godt høre dig," svarer hun. Rasmus står lidt uden at gå derind. Han lytter til lyden af varerne, der bliver trukket op af posen, og skabslåger og skuffer, der åbner og lukker.

Hun slår luften ud af den tomme indkøbspose og lægger den sammen, da han kommer ind i det nye køkken. Bagefter åbner hun posen med gratineringsost og drysser den ud over et fad med lasagne, som hun sætter ind i ovnen.

"Husmor," griner han og stiller rødvinen hen i vindueskarmen ved siden af en sten malet som en mariehøne.

"Så kom du endelig!" siger Laura og puffer ham let i siden.

"Ja," siger han. "Det var svært at finde."

"Det midterste hus," siger hun.

De krammer akavet. Han føler hele tiden, at Daniel er et sted bag dem.

"Sid ned," siger hun og trækker en stol ud for ham.

”Jamen, jo tak, da,” siger han kunstigt.

På det lille spisebord står hendes computer åben. Hun har set Sporløs. Rasmus sætter sig, klapper computeren sammen og piller ved et tændt bloklys.

45 Laura og han har været venner siden sjette. Der var audition på Grease oppe i hallen. Bagefter delte de en liter kakao under solcelleanlægget og gik hjem til hendes mor og spiste koteletter i fad. Hun fik rollen som Frenchy. Han blev bagdanser. En uge før premieren trak de sig begge, fordi hun havde en konflikt med musiklæreren, der havde oversat alle sangene til dansk på egen hånd. Sådan blev de modstandere af alt muligt. De blev vegetarer, og de gik ind i elevrådet på gymnasiet og arrangerede demonstrationer mod gift i skolens bygninger og et fakkeltog mod racisme, og de hængte bannere op på motorvejsbroerne den første maj. De røg joints, hang ud i centeret og listede ting op under trøjerne inde i butikkerne. De sov sammen næsten hver nat i en alt for lille enkeltmandsseng på hendes værelse
55 og stod tidligt op og spiste morgenmad med hendes mor. De lagde store planer om en blaffertur. De ville ned gennem Tyskland, ind i Polen, ende i Budapest og flyve hjem. Hele turen var tegnet op på et stort kort, og han havde sparet op i flere måneder. Der var så mange steder, de skulle hen. Men så brugte han sin opsparing på at flytte til København, og hun flyttede ind i det her hus med Daniel fra parallelklassen.
60

”Du kan jo desværre ikke sove her,” siger Laura ovre fra opvaskemaskinen og skubber sit hårbånd tilbage.

”Nej, jeg ved det godt,” siger Rasmus. ”Du sagde det i telefonen.”

”Det er ikke, fordi du ikke må.”

65 ”Nej, nej, det ved jeg godt.”

”Vi har bare ikke rigtig plads.”

”Jeg har bestilt et værelse på det der vandrehjem oppe ved stationen.”

”Vi får nok snart en sovesofa i stuen,” siger hun.

”Så er der ikke plads til bogreolen,” råber Daniel inde fra stuen. ”Den vil jeg
70 helst ikke af med.”

Laura kommer hen og sætter sig ved siden af Rasmus.

”Er du glad for det?” spørger han uden at kigge op fra bloklyset.

”For hvad?”

”Ja, for at bo her,” siger han.

75 ”Hvorfor skulle jeg ikke være det?”

”Jeg mente bare,” siger han og trykker kanten på bloklyset ned, så stearinen løber ud på bordpladen. ”Hvad hvis du får brug for at være alene?”

”Gider du ikke godt lade være med det der,” siger hun, puster lyset ud og trækker det væk fra ham. Så går hun hen for at tage tallerkener ud af skabet.

80 Daniel kommer ind i køkkenet med vådt hår og knapper sin lyseblå polo i hal-sen.

”Uhhhm, det dufter godt!” siger han og går hen og tager Laura på røven.

”Har du været i bad?” spørger hun.

”Ja.”

85 ”Godt,” siger hun og kysser ham.

”Skal vi have et glas vin?” spørger Rasmus. ”Jeg har taget en flaske med.”

”Ellers tak,” siger Daniel og vender sig. ”Jeg skal tidligt op i morgen.”

”Heller ikke mig,” siger Laura hurtigt.

”Det er ellers en rigtig god Merlot,” siger Rasmus og håber, de vil spørge lidt
90 ind til vinen.

”Jeg skal nå en hel masse i morgen, så jeg er nødt til at springe over,” siger Laura. ”Jeg kan heller ikke så godt lide Merlot.”

Rasmus stirrer ud på vejen.

”Der kommer en og gør klar til at lægge det omfangsdræn,” siger Daniel, og
95 Rasmus kommer til at kigge op, som om det er en meddelelse til ham. ”Og så kommer ham elektrikeren mellem klokken otte og fjorten, kan du være hjemme der?”

Laura nikker og laver en lyd inde i kinden.

”Det er bare lige de sidste stikkontakter,” siger han, og hun laver lyden i kinden
100 igen.

Rasmus rejser sig og tager rødvinen i vindueskarmen.

”Hvor har I glas henne?” spørger han.

”Derovre,” peger Daniel.

Rasmus roder lidt bag nogle plastikskåle i skabet og finder en kasse med seks
105 champagneglas.

”Har I kun champagneglas?” spørger han og tager et op.

”Vi er lige flyttet ind, Rasmus,” siger Laura fra komfuret.

”Har I en proptrækker?”

Han hører det rasle i bestikskuffen et sted bag sig og går tilbage til bordet. Lau-
110 ra kommer hen og kiler en dækkeserviet ind under hans arme og lægger en prop-
trækker foran ham. Han skænker op til sig selv i champagneglasset og sidder og drejer flasken et par gange, mens de kysser skråt bag ham. Daniel tager fat om hendes hofter og støder sit underliv helt ind mod hendes røv.

”Maden er faktisk klar nu,” siger Laura. Rasmus bliver siddende og venter på,
115 at hun kommer med fadet.

Hun åbner lågen til ovnen. Lasagnen damper ud på hendes briller. Hun sætter den til at trække på en bordskåner på køkkenbordet, mens Daniel fordeler knive og gafler til dem alle tre ved spisebordet.

”Det er altså bare høflig selvbetjening her i huset,” siger hun og stikker en
120 paletkniv ned i fadet.

Rasmus troede egentlig, at det bare skulle være de to. Det foreslog hun selv i telefonen, og nu er Daniel der alligevel.

”I må altså endelig tage lidt vin, hvis I ombestemmer jer,” siger han, da de alle tre sidder ved bordet med hver sin tallerken lasagne foran sig. Flasken er allerede
125 næsten halvt tom, og han føler sig beruset og varm.

”Det smager godt, skat,” siger Daniel og smiler.

”Ja, det gør, det smager virkelig godt,” føjer Rasmus til. Han puster til lasagnen og tager en stor slurk vin.

”Det var da godt,” siger hun.

130 ”Skal vi ikke skåle?” siger han, de smiler bare og løfter deres glas med vand.

Han går op til lasagnen igen, selvom han ikke rigtig kan klemme mere ned. Der er stadig over et halvt fad tilbage. De vil sikkert fryse det ned i portioner eller fylde det i plastikbokse til Daniels madpakker. Tanken giver ham lyst til at spise det

hele, men han piller bare det øverste lag sprød, gylden ost af. Det kunne Laura
135 også sagtens finde på. I gymnasiets kantine sagde hun altid, at hun ikke var sul-
ten, og alligevel hentede hun bestik og spiste af hans tallerken. Hun kunne sagtens
finde på at gøre det samme.

Han sætter sig igen, tømmer sit glas og skænker mere rødvin. Bag efter vil han
tage resten af flasken med ud og ryge en smøg på terrassen.

140 ”Sig mig lige,” siger hun med noget skrap i stemmen og peger på hans taller-
ken med sin knivspids. ”Har du bare taget osten uden at tage et rigtigt stykke?”

Han drikker en stor tår vin for at undgå at sige noget.

”Aj!” siger hun. ”Det er jeg faktisk lidt rystet over! Det er da helt vildt uhøfligt
at gøre!”

145 Hun vender sig mod Daniel.

”Det gør man altså ikke,” siger Daniel.

”Helt ærligt! Man sidder ikke og fisker i maden! Så spiser man også resten,”
siger hun.

”Ja, det siger jeg også,” siger Daniel.

150 ”Aj!” siger hun igen. Rasmus sidder og kigger på vinglasset. Så tømmer han det
og skubber stolen ud.

”Så må jeg jo gøre dét,” siger han og går tilbage til fadet. Han tager paletkniven
i hånden og trykker den dybt ned i lasagnen.

”Hvad er det for noget?” siger Daniel for sig selv.

155 ”Jeg synes virkelig ikke, det er særlig respektfuldt,” siger Laura.

”Slap dog af,” siger Rasmus og skærer et stort stykke. ”Nu var det jo bare et lil-
le lag ost!”

”Gør du også sådan derhjemme?” bliver Daniel ved og lægger armene over
kors.

160 ”Ja, det kunne jeg såmænd godt have fundet på,” siger Rasmus og stiller taller-
kenen med det nye stykke fra sig ved siden af komfuret. Han går ud i entreen,
tager rullekufferten i hånden og jakken og halstørklædet over armen. Han smæk-
ker døren hårdt efter sig og stiller sig med ryggen op ad den. Han får jakken på,
går ud i indkørslen og stiller sig ved en buksbom med en glemt lyskæde. På gym-
165 nasiet stod der altid et juletræ i aulaen, de skruede pærerne løse, så de ikke virke-
de. Lyskædemysteriet blev nævnt til alle morgensamlinger, og folk skrev om det
på intranettet, men de sagde det aldrig til nogen.

Han finder en bøjet cigaret i pakken, men så kommer han i tanke om vinen.
Den står stadig derinde. Han åbner døren og tramper hårdt ind i køkkenet med sko
170 på.

De har sat musik på og er rykket tæt sammen. Laura sidder lænet op ad Daniel
med hovedet på hans skulder. De ligner to, der er blevet gjort fortræd. Begge har
et lille glas rødvin foran sig. Rasmus rækker hånden ind over bordet og tager fla-
sken.

175 ”Vups,” siger han og ryster den en smule. Der er stadig en god slat i den. Så går
han tilbage gennem huset og ud i indkørslen igen og sætter sig på kanten af forto-
vet. Der dufter røvsygt af lavendel. Han tænder cigaretten og drikker det sidste vin
direkte af flasken, mens han stirrer på en rød, trehjulet barnecykel, som holder ved
huset på den anden side af vejen. Inde bag hækken er der nogen, som taler om, at

¹⁸⁰ de også griller om vinteren. Han kaster skoddet ud på vejen og tænder en cigaret mere.

”Jeg troede, du var taget afsted?”

”Næ,” siger han og vender sig. Laura kommer gående i et par alt for store klipklapper. Hun stopper op ved containeren bag ham og lader en affaldspose dumpe

¹⁸⁵ ned i den.

”Jeg skulle faktisk lige til at bestille en taxa,” siger han, som om hun forstyrrer.

Hun sætter sig ved siden af ham med albuerne på lårene. Han finder sin telefon, ringer op til taxacentralen og rømmer sig.

”Er det ikke bare et hyggeligt hus?” spørger hun.

¹⁹⁰ ”Hvad?” siger han og tjekker den tomme vinflaske med den ledige hånd.

”Er det ikke et hyggeligt hus?”

”Jo. Det er rigtig hyggeligt,” siger han, mens ventemusikken spiller lavt og skrattende fra telefonen.

Hun tager cigaretten ud af hånden på ham og suger en enkelt gang.

¹⁹⁵ ”Der er jo ikke så meget plads,” siger hun.

”Nej.” Han peger mod telefonen, da han bliver stillet igennem til centralen.

”Vi har også snakket om at rykke bogreolen,” siger hun, suger igen og giver ham cigaretstumpen tilbage.